

I tromeće

2. 1. 2016.

NA PUTU PRAVDE JE ŽIVOT

*»Na putu pravde život je; i kuda ide staza njezina
nema smrti.« (Priče 12,28)*

Još jedna godina otvara pred nama svoje neispisane stranice. Anđeli zapisničari spremni su da pišu. Usmerenost našeg ponašanja određuje šta će biti zapisano. Mi sami možemo doprineti da naš budući život bude dobar ili loš; a to će odrediti da li će nam godina u koju smo upravo ušli biti srećna nova godina. U našoj je vlasti da je takvom učinimo za sebe i za one koji žive oko nas. (ML 5. 2)

Neka strpljenje, podnošenje, ljubaznost i ljubav postanu deo našeg bića, i onda, što je god čisto i ljubazno i dobro neka se u našem iskustvu usavršava. (ML 5. 3)

Božji anđeli čekaju da nam pokažu put života... Odlučimo se sada, na početku ove nove godine, da izaberemo put pravde, da budemo iskreni i pošteni; da se život u našem iskustvu ne pošteže kao greška. Pođimo napred, neka nas vode nebeski anđeli, budimo hrabri, preduzimljivi, neka svetli videlo naše, i neka se na nas mogu primeniti nadahnute reči: »Pišem vam mladići, jer nadvladaste nečastivoga!« (1. Jovanova 2,13; ML 5,4)

Ukoliko smo sebe... predali Hristu, postali smo članovi Božje porodice, jer sve što se nalazi u Očevom domu namenjeno je nama. Sva božanska blaga nama su dostupna – i svet koji sada postoji i svet koji će doći! Služba anđela, dar Njegovog Duha, rad Njegovih slugu – sve je upravljeno nama! Svet, sa svim što je na njemu, nama je na raspolaganju da nam posluži na dobro. Čak će se i neprijateljstvo bezakonika pokazati kao blagoslov, jer će nas pripremiti za Nebo. Ukoliko smo »u Hristu«, »sve je naše«! (ML 5. 5)

9. 1. 2016.

VERUJTE U BOGA

»*Uzdajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Gospod večna Stijena.*« (Isaija 26,4)

Njegova je veličina, sila, slava, pobeda i veličanstvo! Ne-mojmo stavljati ograničenja Svecu Izrailjevom! (ML 10. 2)

Kakvog li Izvora koji se može potražiti u svakom trenutku nevolje; Izvora na koji se srce uvek može osloniti! Čovek greši, čovek je tvrdovrat, buntovan, prkosan, ustaje čak i na Boga; ali Gospod je ljubazan, i strpljiv, i nežan, i pun sau-češća. On u svojoj vlasti ima Nebo i Zemlju, On dobro zna šta nam je potrebno, čak i pre nego što Mu iznesemo svoje potrebe i želje. (ML 10. 3)

Mi možemo da vidimo samo mali deo puta pred sobom; ali je sve golo i otkriveno pred očima Onoga kome govorimo. On se nikada ne zbunjuje. On sedi iznad nesređenosti i nemira koji vladaju ovom Zemljom, i sve je dostupno Njegovom božanskom ispitivanju, tako da On iz svoje velike i spo-kojne večnosti, može da odredi ono što Njegovo proviđenje smatra najboljim. (ML 10. 4)

Kada bismo u svojim planovima bili prepušteni sami sebi, svakako bismo činili greške. Naše predrasude, naše slabosti, naše samozavaravanje i naše neznanje tada bi se izrazili na mnogo načina. Međutim, posao je Gospodnji, delo je Njegovo; On nikada neće ostaviti svoje radnike bez svog božanskog usmeravanja... (ML 10. 5)

Ako vam je bilo koji teret pretežak, prebacite ga na Gospoda! Onaj koji je podržavao Izrailj, niti drema niti spava! Budite spokojni u Gospodu! On održava u savršenom miru one čiji se um oslanja na Boga. (ML 10. 6)

Ponekad će vam izgledati da niste u stanju da jednim korakom iskoračite napred. U redu, pričekajte i znajte da sam »Ja Gospod!« »Budi sloboden i hrabar, ne boj se i ne plaši se, jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš!« (Isus Navin 1,9) Mi moramo da negujemo veru! (ML 10. 7)

Morate naučiti jednostavnu veština da se uhvatite za Boga, za Njegovu reč; onda ćete imati čvrsto tlo pod nogama. (ML 10. 8)

16. 1. 2016.

AVRAM JE BIO GRADITELJ OLTARA

»I javi se Gospod Avramu i reče: Tvojemu potomstvu daću zemlju ovu. I Avram načini ondje žrtvenik Gospodu koji mu se javio. Poslije otide odande na brdo koje je prema istoku od Vetišta, i ondje razape šator svoj, te mu Vetišta beše sa zapada, a Gaj s istoka; i ondje načini Gospodu žrtvenik i prizva ime Gospodnje.« (1. Mojsijeva 12,7.8)

Život Avrama, Božjeg prijatelja, bio je život molitve. Svuda gde je podigao svoj šator, odmah pored njega podizao je i oltar na kome je prinosio svoje jutarnje i večernje žrtve. Kada je uklanjao šator, oltar je ostajao. Putnik Hananejac,

kada bi naišao na oltar, znao je ko je tu stanovao i kada je podigao svoj šator, popravio bi i oltar i poklonio se živome Bogu. (ML 35. 2)

Domovi hrišćana isto tako treba da budu videlo svetu... Očevi i majke, svakog jutra i svake večeri okupljajte svoju decu oko sebe i u poniznoj molitvi uzdignite svoja srca Bogu i zatražite Njegovu pomoć. Vaši mili i dragi izloženi su iskušenjima i nevoljama. Svakodnevne brige obeležavaju puteve i mladih i starijih. Oni koji žele da žive strpljivim, ljubaznim i radosnim životom treba da se mole. Pobeda se može postići samo odlučnim i nepokolebljivim težnjama, neprekidnom budnošću i dobijanjem stalne pomoći od Boga. (ML 35. 3)

Roditelji, svakog jutra posvetite sebe i svoju porodicu Bogu za taj dan. Nemojte praviti planove za mesece i godine, koji nisu u vašoj vlasti. Vama je poklonjen samo jedan kratak dan. I zato kao da se radi o vašem poslednjem danu na Zemlji, radite u njegovim satima za Učitelja. Iznesite sve svoje planove pred Boga da bi bili ostvareni ili odbačeni po odluci Njegovog proviđenja. Prihvate Njegove planove umesto svojih, iako njihovo prihvatanje zahteva od vas da se odreknete svojih omiljenih zamisli. Na taj način život će sve više biti oblikovan prema božanskom Primeru. (ML 35. 4)

Samo će večnost moći da otkrije dobre rezultate, koje donose takvi trenuci bogosluženja. (ML 35. 5)

23. 1. 2016.

MOJ SAVETNIK I MOJ VODIĆ

*»Po svojoj volji vodiš me i poslije ćeš me odvesti u slavu!«
(Psalam 73,24)*

Hrišćanski dokazi, koji su nam potrebni, ne nalaze se u iskustvima ljudi, već u našim Biblijama. Božja reč je naš sa-

vetnik; jer nas iz stoleća u stoleće vodi, kao svedok nepromenljivosti istine. Nijedan od starih dokaza u prilog Božjoj reči, pogodan za neko posebno vreme, ni sada nije zastareo. Nijedan deo Biblije nije nestao od starosti. Celokupna istorija Božjeg naroda i danas treba da bude predmet našeg proučavanja, da bismo i mi dobili blagoslove iz iskustava koja su u njoj zapisana. (ML 25. 2)

Ljudi krše svoju reč, pokazuju se nedostojni poverenja, ali Bog se nikada ne menja. Njegova reč ostaće zauvek ista. (ML 25. 3)

Dajte Božjoj reči časno mesto vodiča u svome domu. Smatrajte je savetnikom u svakoj teškoći, smatrajte je merilom svakog postupka... Istinsko blagostanje za bilo koju dušu u porodičnom krugu, nikada neće biti ostvareno, ukoliko Božja istina, mudrost i pravednost, ne budu na prvom mestu. (ML 25. 4)

Svima nama potreban je vodič kroz mnoge uske klance u životu, isto onako kao što je mornaru neophodan pilot kroz peščane naslage u morima ili kroz stene koje su pritesnile reke. (ML 25. 5)

Mornar koji u svojim rukama ima kartu ili kompas, a zanemari da ih upotrebi, odgovoran je što dovodi u opasnost živote svih onih koji se nalaze na palubi njegovog broda. Brod može da doživi brodolom zbog nepažnje ovog mornara. Mi imamo knjigu saveta, Božju reč, i biće neoprostivo ako promašimo put koji vodi u Nebo, jer su nam otkrivene jasne smernice. (ML 25. 6)

Biblija je savršeno merilo karaktera; ona je nepogrešivi vodič u svim okolnostima, sve do kraja našeg životnog puta. (ML 25. 7)

30. 1. 2016.

VERA

»A pravednik će od vjere svoje živ biti.« (Avakum 2,4)

Jednom prilikom, dok je razmišljao o budućnosti, prorok Avakum je rekao: »Na straži svojoj stadoh i stajah na kuli i motrah da vidim šta će mi reći.« Gospod mu je ljubazno odgovorio: »Piši utvaru, i da bude razgovetno na pločama da se lako čita... a pravednik će od vjere svoje živ biti!« (ML 50. 2)

Vera koja je u te dane velikih nevolja jačala proroka Avakuma i sve svete i pravedne, bila je ona ista vera koja danas održava Božji narod. U najmrăčnijim trenucima, u najtežim okolnostima, hrišćanski vernik može da sačuva svoju dušu držeći se izvora svetlosti i sile. Iz dana u dan, verom u Boga, njegova nada i hrabrost mogu da se obnavljaju. »A pravednik će od vjere svoje živ biti!« U Božjoj službi nema razloga za malodušnost, za kolebanje, za strah. Gospod će i više nego samo ispuniti i najviša očekivanja onih koji se oslanjaju na Njega. On će im dati mudrosti, koju zahtevaju njihove različite potrebe... (ML 55. 3)

Mi moramo gajiti i negovati veru o kojoj su svedočili proroci i apostoli, veru koja se oslanja na Božja obećanja i čeka izbavljenje u vreme i na način koji On odredi. Sigurna proročka reč naći će svoje konačno ispunjenje prilikom slavnog dolaska našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista, kao Cara nad carevima i Gospodara nad gospodarima. Vreme čekanja može nam izgledati dugo, duša može da bude pritisnuta obeshrabrujućim okolnostima, mnogi u koje su ljudi imali poverenja propašće usput, ali zajedno s prorokom, koji se potrudio da ohrabri Judu u vreme neuporedivog otpada, uzviknimo s poverenjem: »Gospod je u svetoj Crkvi svojoj, muči pred Njim sva Zemljo!« Uvek čuvajmo u sećanju radosnu poruku: »Jer će još biti utvara do određenoga vremena...

ako okleva, čekaj je, jer će zacelo doći, i neće odočniti!... a pravednik će od vjere svoje živ biti!« (ML 55. 4)

6. 2. 2016.

ŽELIM DA DOBIJEM TU SILU

»I poslige ću izliti Duha svojega na svako tijelo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši viđati utvare.« (Joilo 2,28)

Živimo u danima posletka, u vreme kada mnogo možemo očekivati od Gospoda. Ove reči treba da nas pokrenu da izademo pred Presto blagodati i zatražimo velika dela od Njega. U ovim rečima imamo obećanje da će na ljude i žene, na sinove i kćeri, biti izliven Sveti Duh i »svaki koji prizove ime Gospodnje spašće se«. To nam iznosi pred oči veliko delo koje treba obaviti; delo, za koje nam je, u našim srcima svakoga dana potrebna ova Božja sila obećanja. Mi imamo prednost da to iskusimo. Nebo je puno blagoslova, i imamo prednost da zatražimo za sebe ispunjenje ovih bogatih Božjih obećanja. Treba zato dan i noć da tražimo Gospoda da bismo saznali koje korake da preuzmemos i šta da činimo. (ML 62. 2)

Gospod za svakoga od nas pojedinačno ima posebno delo koje treba da obavimo. Kada vidimo izopačenost u svetu, koja izlazi na svetlost dana na sudovima ili se objavljuje u dnevnim novinama, približimo se Bogu i životom verom uvatimo se za Njegova obećanja da se Hristova blagodat pokaže preko nas. Mi možemo imati uticaj, snažan uticaj u svetu. Ako uverljiva sila Božja bude u nama, bićemo osposobljeni da pozivamo na obraćenje duše koje su u grehu. (ML 62. 3)

U završnim prozorima istorije ove Zemlje, mnoga... deca i mlađi, koji su primili istinsko hrišćansko obrazovanje, zaprepastiće svet svojim svedočenjem za istinu, koje će iznositi jednostavno, ali u duhu i sili. Ta deca bila su naučena strahu

Gospodnjem, a njihova srca bila su omekšana pažljivim prućavanjem Biblije uz molitvu. U bliskoj budućnosti mnoga deca biće nadahnuta Duhom Božjim, i obaviće delo propagiranja istine svetu... Ona će u svetu obaviti delo kome se ni sve sile zla neće moći usprotiviti. (ML 62. 4)

13. 2. 2016.

ZА USAVRŠAVANJE SVETIH

»I On je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje da se sveti priprave za djelo službe, na sazidanje tijela Hristova, dokle dostignemo svi u jedinstvo vjere i poznanje Sina Božijega, u čovjeka savršena, u mjeru rasta visine Hristove.« (Efescima 4,11-13)

Svi ovi darovi treba da budu u upotrebi. Svaki verni radnik služiće na usavršavanju svetih... Svakome je određen neki posao koji treba da radi. Svaka duša koja veruje u istinu treba da stoji na svome mestu i poslu, govoreći: »Evo mene, pošli mene!«... Dajte svakome da nešto radi za bližnje. Pomozite svakome da vidi da kao primaoci Hristove blagodati imaju obavezu da rade za Njega. Neka svi budu poučeni kako treba da rade. Oni koji su tek nedavno prihvatali istinu, posebno treba da budu poučeni kako da postanu Božji saradnici. Kada prionu na posao, malodušni će uskoro zaboraviti na svoju malodušnost, slabi će postati jaki, neznalice obavešteni, i svi će biti pripremljeni da objave istinu kakva je u Isusu. Oni će pronaći nepogrešivog pomoćnika u Onome koji je obećao da spase sve koji dolaze k Njemu. (ML 38. 2)

Uticaj Svetoga Duha je neophodan da se delo pravilno uravnoteži i da može dobro da napreduje u svakoj oblasti. (ML 38. 3)

Istina za ovo vreme obuhvata celokupno Jevanđelje. Pravilno predstavljeno, ono će u čoveku izvršiti upravo one promene koje će izraziti uticaj koji Božja blagodat ima na srce. Ono će obaviti celokupno delo i razviti potpunog čoveka. (ML 38. 4)

Bog nam govori da na isti način budemo savršeni kao što je On savršen. Mi treba da postanemo središte svetlosti i blagoslova u svom malom krugu, onako kao što je On u celom svemiru. Mi nemamo ništa svoje, jer nas svetlost Njegove ljubavi obasjava i mi samo odražavamo njen sjaj... Treba da budemo savršeni u svom području, kao što je Bog savršen u svome. (ML 38. 5)

20. 2. 2016.

SILNO SVEDOČEĆI

»I apostoli s velikom silom svjedočahu za vaskrsenje Gospoda Isusa Hrista, i blagodat velika bješe na svima njima.« (Dela 4,33)

Kakvi su bili rezultati izlivanja Svetoga Duha? Hiljade su se obratile u jednom danu. Mač Duha, iznova naoštren silom i okaljen munjama s Neba, prosecao je svoj put kroz neverovanje, pobedujući sotonina oruđa i veličajući Gospoda kao Onoga koji ima najveću snagu. (ML 61. 2)

Jevanđelje se propovedalo na sve strane. Oni koji su ga propovedali nisu se ni na šta ozbiljno žalili. Srca apostola bila su ispunjena dobrotom, tako potpunom, tako dubokom, tako dalekosežnom, da ih je nagonila da idu sve do kraja sveta svedočeći. »Bože sačuvaj da se čim drugim hvalim, osim krstom Gospoda Isusa Hrista.« Pošto su objavljavali Jevanđelje kao silu Božju na spasenje, srca su se pokoravala sili Svetoga Duha. Nove teritorije svakoga dana dodavane su Crkvi. Na svim mestima novi vernici priznavali su Hrista. Oni

koji su bili najžešći protivnici istine postajali su njeni vatreni pobornici. (ML 61. 3)

Učenici... su osećali odgovornost za spasenje duša. Jevanđelje je trebalo odneti sve do najjudaljenjih krajeva Zemlje, i zato su tražili ospozobljenje silom koju im je Hristos obećao. Upravo zbog toga Sveti Duh je bio izliven i hiljade su se obratile u jednom danu. (ML 61. 4)

Isto može da se i danas dogodi. Umesto ljudskih razmišljanja, treba propovedati Božju reč. Neka hrišćani odbace svoje podele i neka se predaju Bogu za spasenje izgubljenih. Neka u veri traže blagoslov pa će ga i dobiti. (ML 61. 5)

Revnost za Boga pokretala je učenike da silno svedoče za istinu. Zar ista revnost ne bi trebalo da zapali naša srca odlukom da objavimo istinu o otkupiteljskoj ljubavi, o Hristu, o Hristu raspetome? (ML 61. 6)

27. 2. 2016.

BIBLIJA TUMAČI SAMU SEBE

»Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin koji se nema šta stidjeti, i pravo upravlja riječju istine.«
(2. Timotiju 2,15)

Biblija tumači samu sebe. Pismo treba da se upoređuje s Pismom. Istraživač treba da nauči da posmatra Reč kao celinu, i shvati međusobni odnos njenih delova. Treba da stekne znanje o njenoj velikoj osnovnoj temi – o Božjoj prvobitnoj nameri sa svetom, o pokretanju velike borbe, i delu otkupljenja. Treba da shvati prirodu dva načela koja se bore za prevlast, i treba da nauči da prati njihovo delovanje kroz izveštaje iz istorije i proročanstava, sve do velikog završetka. Treba da uoči da taj sukob zahvata svaki deo ljudskog iskustva, kako u svakom delu života lično otkriva jednu ili drugu

od dve sukobljene pobude; kako, hteo to ili ne, čak i sada odlučuje na kojoj će se strani u velikom sukobu naći. (LHU 115,2)

Svaki deo Biblije je napisan i koristan nadahnućem od Boga. Stari zavet, ništa manje od Novoga, treba da privuče našu pažnju. Dok proučavamo Stari zavet, naći ćemo žive izvore koji žubore tamo gde nemarni čitalac prepoznaće samo pustinju. (LHU 115,3)

Stari zavet osvetjava Novi, a Novi Stari. Svaki od njih je otkrivenje Božje slave u Hristu Isusu. Hristos, onako kako se pokazivao patrijarsima, onako kako je simbolički predstavljan u ceremonijalnoj službi, onako kako je opisan u Zakonu, otkriven prorocima, predstavlja bogatstvo Starog zaveta. Hristos u svom životu, svojoj smrti i svom vaskrsenju; Hristos kako je pokazan Svetim Duhom, predstavlja riznicu Novog zaveta. I Stari i Novi zavet objavljaju istine koje će stalno otkrivati nove dubine značenja iskrenom istraživaču. (*Counsels to Parents and Teachers*, 462.463; LHU 115,4)

Hristove reči su hleb života. Dok su učenici upijali Hristove reči, njihovo razumevanje je bilo oživljeno. Bolje su shvatali vrednost Spasiteljevog učenja. U svom razumevanju tih učenja zakoračili su iz polumraka zore u sjaj podneva. Tako će biti i s nama dok budemo proučavali Božju reč. (*Sigures of the Times*, 4. april 1906; LHU 115,6)

5. 3. 2016.

ZDRAVA NAUKA

»Jer će doći vrijeme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojijem željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, i odvratiće uši od istine i okrenuće se ka gatalicama. A ti буди trijezan u svačemu, trpi zlo, učini djelo jevandelista, službu svoju svrši.« (2. Timotiju 4,3-5)

»Zdrava nauka« je biblijska istina koja će unaprediti poštovanje i odanost i Božji narod utvrditi u veri. Zdrava nauka znači mnogo onome koji je prima; ona mnogo znači i učitelju, propovedniku pravednosti, jer gde god da se Jevangelje propoveda, svaki radnik, bez obzira na oblik svoje službe, postaje veran ili neveran svom pozivu kao Gospodnji vensnik. (LHU 116,2)

Pavle je opet napisao: »Istinita je riječ: Ako s Njim umrijesmo, to ćemo s Njim i oživljjeti. Ako trpimo, s Njim ćemo i carovati. Ako se odrečemo, i On će se nas odreći. Ako ne vjerujemo, On ostaje vjeran; jer se sam Sebe ne može odreći. Ovo napominji, i posvjedoči pred Gospodom da se ne prepriju, jer ništa ne pomaže, nego smeta onima koji slušaju.« (2. Timotiju 2,11-14; LHU 116,3)

Neki među onima koji su u Pavlovo vreme slušali istinu pokretali su sporedna pitanja, iznosili mišljenja ljudi i pokušavali da skrenu misli učitelja od velikih istina Jevangelja i da ih navedu da raspravljaju o nebitnim teorijama i rešavaju nevažne rasprave. Pavle je znao da onaj koji radi za Gospoda mora da bude dovoljno mudar da prepozna neprijateljeve planove i odbije da bude zaveden ili odvraćen. Obraćenje duša treba da bude teret njegovog dela; on mora da propoveda Božju reč, ali da izbegava sukobe... (LHU 116,4)

Hristovi propovednici su i danas u istoj opasnosti. Sotona je stalno na poslu da skrene misli u pogrešne kanale, tako da istina izgubi svoj uticaj na srce... (LHU 116,5)

Sposobni ljudi su posvetili svoj život proučavanja i molitve istraživanju Pisma, a ipak postoje mnogi delovi Biblije koji još nisu potpuno istraženi. Neki tekstovi iz Pisma nikada neće biti potpuno shvaćeni, sve dok ih u budućnosti Hristos ne bude objasnio. Postoje tajne koje se moraju razrešiti, izjave koje ljudski um ne može uskladiti. Neprijatelj će pokušavati da pokrene raspravu oko tih tačaka, rasprave za koje bi bilo bolje da ostanu nepokrenute. (LHU 116,6)

Odani, duhovni radnik izbeći će da pokreće sporove oko manjih teoretskih razlika i posvetiće svoju snagu objavljujući velikih probnih istina koje se moraju objaviti svetu. On će ukazati ljudima na delo otkupljenja, na Božje zapovesti, na skori Hristov dolazak; i onda će se pokazati da se u tim temama krije dovoljno hrane za misli. (GW 311-313; LHU 116,7)

12. 3. 2016.

PRIPREMA ZA IZLIVANJE SILE

*»Pokajte se, dakle, i obratite se da se očistite od grijeha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega.«
(Dela 3,19)*

Umesto da dozvole da Sveti Duh deluje na njih, mnogi, čak i među onima koji rade u svečanom Božjem delu, postavljaju prepreke na putu delovanja tog svetog, životodavnog uticaja. Oni slobodno kritikuju i osuđuju svoju braću, ali, ipak, ne shvataju potrebu da ozbijno pogledaju u božansko ogledalo i tako uvide kakav duh pokazuju. Svoje karakterne mane proglašavaju vrlinama i prijanjaju uz njih... (ML 58. 2)

Zato treba da započne delo reforme i pokajanja. Neka svi traže izlivanje Svetoga Duha. Kao što su to doživeli učenici

posle Hristovog vaznesenja, možda će biti potrebno nekoliko dana iskrenog traženja Boga i odbacivanja greha. (ML 58. 3)

Kada Sveti Duh deluje na Božji narod, on će pokazivati revnost u skladu sa svojim znanjem... Pripadnici Božjeg naroda odražavaće svetlost koju im je Bog godinama davao. Duh kritikovanja biće odbačen. Ispunjeni duhom poniznosti, oni će postati jednomisleni, sjedinjeni jedni s drugima i sa Hristom. (ML 58. 4)

Kada je čovek nadahnut Svetim Duhom, u što strožoj probi i težem kušanju, jasnije će pokazivati da je Hristov predstavnik. Mir koji vlada u njegovoj duši videće se na njegovom licu. Njegove reči i dela izražavaće Spasiteljevu ljubav. On neće nastojati da zauzme visoka mesta. Odreći će se sebe. Hristovo ime biće napisano na svemu što bude govorio i činio. (ML 58. 5)

Kada se istina u svojoj jednostavnosti bude primenjivala na svakom mestu, onda će Bog delovati preko svojih anđela, kao što je delovao na dan Pedesetnice, i srca će se tako odlučno i vidljivo menjati tako da će se pokazati uticaj prave istine, istine koja je bila predstavljena prilikom izlivanja Svetoga Duha. (ML 58. 6)

19. 3. 2016.

CELA ZEMLJA BIĆE OBASJANA

*»I posle ovoga videh drugoga anđela gdje silazi s Neba, koji imaše oblast veliku; i zemlja se zasvjetli od slave njegove.«
(Otkrivenje 18,1)*

Kraj svih stvari je na vidiku. Bog deluje na svaki um, koji se otvorio, da prihvati uticaj Svetoga Duha. On šalje svoje glasnike da objave opomenu u svim mestima. Bog stavlja na probu odanost svoje Crkve i njenu spremnost da prihvati vođstvo Svetoga Duha. Znanje treba da se umnoži. Nebeski vesnici

treba da se vide kako svuda trče, pokušavajući da na svaki način opomenu ljude na sud koji dolazi i da im objave Radosnu vest o spasenju u našem Gospodu Isusu Hristu. Merila pravde treba da budu uzdignuta. Božji Duh deluje na ljudska srca i oni koji se odazovu Njegovom pozivu postaće videlo svetu. Na sve strane oni se mogu videti kako drugima prenose svetlost koju su primili, isto onako kako su to činili učenici posle izlivanja Svetoga Duha na dan Pedesetnice. Pošto se trude da njihova svetlost blista, dobijaju sve više i više sile Svetoga Duha. I Zemlja se zasvetli od slave Božje. (ML 63. 2)

Ova vest biće završena u sili mnogo većoj od one koja je pratila ponoćni poklič. Božje sluge, snabdevene silom sa visine, lica obasjanih svetlošću, blistaju svetim posvećenjem, i izlaze da objave poruku sa Neba. (ML 63. 3)

Mnogi su hvalili Boga. Bolesni su ozdravljali, a pojavljivala su se i druga čuda. Zapažen je duh posredničke molitve, onako kako je uočen pre velikog dana Pedesetnice. Stotine i hiljade izlazile su da posećuju porodice i da im otvaraju Božju reč. Srca su bila osvedočavana silom Svetoga Duha, a duh istinskog obraćenja se otkrivaо. Na sve strane otvarala su se vrata za objavlјivanje istine. Izgledalo je kao da je ceo svet obasjan svetlošću nebeskog uticaja. (ML 63. 4)

26. 3. 2016.

ISTINA JE OTKRIVANA PREKO BOŽJIH PROROKA

»Jer Gospod Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.« (Amos 3,7)

Adam je, pre dolaska greha, imao priliku da slobodno razgovara sa svojim Stvoriteljem. Međutim, otkako se čovek svojim prestupom odvojio od Boga, ljudski rod je izgubio

tu uzvišenu prednost. Zato je, planom spasenja otvoren put kojim stanovnici Zemlje mogu da održavaju vezu sa Nebom. Bog je razgovarao s ljudima preko svoga Duha, a božanska svetlost obasjavala je svet otkrivenjima upućenim Njegovim izabranim slugama. »Naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi.« (2. Petrova 1,21; ML 40. 2)

Beskonačni je preko svoga Svetoga Duha obasjavao srca i um svojih slugu. Davao im je snove i viđenja, simbole i slike; a oni kojima je istina na taj način bila otkrivana, sami su te misli izražavali ljudskim jezikom. (ML 40. 3)

»Jer Gospod Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.« (Amos 3,7; ML 40. 4)

U svom proviđenju Gospod je odlučio da na različite načine poučava i opominje svoj narod. Neposrednim nalazima, preko svetih spisa i preko Duha proroštva, On je svoju volju objavljuvao pripadnicima svoga naroda. (ML 40. 5)

Gospod je u stara vremena, govorio ljudima ustima svojih proroka i apostola. U ove dane On im progovara preko sveđočanstava svoga Duha. Nikada nije bilo vremenskog razdoblja u kome je Bog ozbiljnije poučavao svoj narod, nego što ga sada poučava, otkrivajući mu svoju volju i smer kojim bi želeo da krene. (ML 40. 6)

Od posebne važnosti za Božju crkvu na Zemlji danas, za čuvare Njegovog vinograda, su poruke saveta i opomena preko proroka koje su u korist ljudskog roda otkrile Njegove večne namere. U učenjima proroka jasno je otkrivena Njegova ljubav prema grešnom i izgubljenom rodu i Njegov plan za njegovo otkupljenje i spasenje. (ML 40. 7)